

vyjmuta z věcí, o kterýchž biskupové, kteří diecési spravují, poslední pořízení činiti mohou, aneb které, nebyli by tu posledního pořízení, na zákonní dědice přejdou, ježto se znamení a roucha dotčená pokládají za příslušenství stolu biskupského a přecházejí na nástupce v biskupství.

Že však u vyjednávání pozůstalostí po některých biskupech pochybnosti vzešly, jak se tomu, co v řečeném XXI. článku konkordátním ustanoveno, rozuměti má, tedy ministeria práv a záležitostí duchovních i vyučování, aby se tomuto článku lépe vyrozumělo, dle breve papežského, vydaného dne 1. června 1847, toto vysvětlení vyhlašují:

Věci, o kterýchž biskup diecesánský dle XXI. článku konkordátního posledního pořízení činiti nemůže a ke kterýmž se ani jeho dědicové zákonní táhnouti nemohou, poněvadž věci tyto i tehda, kdyžby diecesánský biskup důstojenstvím kardinálským vyznačen byl, za příslušenství stolu biskupského se pokládají a na nástupce v biskupství přecházejí, jsou dle §. 3. \*) breve papežského, vydaného dne 1. června r. 1847, tyto: Infule, roucha mešní, pluvíaly, tunicely, dalmatiky, pontifikální střevíce a rukavičky, alby s pásy, humerály a p.; misály, graduály a takové knihy, jichž se při zpěvu chorálním a při hudbě figurální užívá, knihy pontifikální a kanony mešní; též kalichy, pateny, ciboria, monstrance, kaditedlnice, kropenice s kropáčem, umývadlo s konvicí, nádoby na svaté oleje, konvičky na víno a na vodu s talířky a se zvonečkem, svícny ruční, pacifikály, kříže arcibiskupské, svícny na oltář s křížem, berla pastýřská, sedadlo, řečené faldistorium a jiné věci ke službám Božím ustanovené, nechať jsou paramenty, ornamenty nebo nádoby, i kdyby se dle povahy své k potřebě světské hodily, když ke službám Božím a k obřadům svatým nebyly určeny toliko náhodou, nébrž stále.

Mezi věci jmenované se nepočítají, nébrž biskup diecesánský může o nich dle vůle své pořízení učiniti, a neučinili ho, náležejí dědicům jeho zákonním:

\*) „Sacra utensilia, quae vigore Constitutionis S. Pii V. Romani Pontificis incipientis: „Ecclesiis Cathedralibus debentur“, haec esse edicimus: Mitras scilicet, Planetas, Pluvialia, Tunicellas, Dalmaticas, Sandalia, Chirothecas, Albas cum cingulis, linteos Amictus, et his similia; item Missalia, Gradualia, Libros Cantus Firmi et Musicae Libros Pontificales, alterum, cui titulus Canon Missae; item Calices, Patenas, Pixides, Ostensoria, Thuribula, Vasa aquae benedictae cum Aspersorio, Pelvim cum Urceis, Vasa Sacrorum Oleorum et urceolos una cum pelvibus et tintinnabulo, Palmatorias, Icones pacis, Cruces Archiepiscopales, Candelabra cum Cruce pro Altaris usu, Baculum Pastoralem, Faldistorium, aliasque res sacras, sive paramenta, sive ornamenta, sive vasa, si quae sunt etiam ex eorum natura usui profano congrua; dummodo non per accidens, sed permanenter Divino Cultui, sacrisque functionibus fuerint destinata; exceptis annulis et Crucibus pectoralibus etiam cum sacris reliquiis, et iis omnibus utensilibus cujusvis generis, quae legitime probentur ab Episcopis defunctis comparata fuisse bonis ad Ecclesiam non pertinentibus, neque constet, Ecclesiae fuisse donata.